

Богъ?! О! Ви заслѣпени сърдца, ви безбожници! Свѣтлина та на небе то окружава васъ; то открива прѣдъ вашето око всичкитѣ чудеса, а вие ма имате като жена и нищо друго. Когато е тѣй, може ли една жена, смѣй ли да ся облече въ желѣзна ризница и да ся намѣси, да присѣтствува въ мъжественнитѣ онѣзъ сражения! Горко ми, горко ми, когато не остоя на думата на Богъ тѣ ми и покажа наклонность къмъ земний челоуѣкъ! — По добръ прѣдпочитахъ да не съмъ родена! За туй мълчете и ви казвамъ да ми не подговаряте никаква дума вече за да не разсърдвате духъ тѣ, що владѣе у мене; веднажъ за всегда око то, око то на челоуѣка, което не ма привлича е за мене тъмнота.

Карлъ. Престанете, напраздно е всичко.

Ивана. Заповѣдайте да ся удари сигналъ тѣ, защото туй мълчание и застоявание тукъ, много ма безпокои; невидима сила мя навѣнъ посочва да изпълня прѣдказано то, като очаквамъ ненадѣйна та си съдба.

ЯВЛЕНИЕ ПЕТО.

Единъ Рицарь влиза бърже.

Карлъ. Що е?

Рицарь. Неприятель тѣ премийна ^{и въ} Марна и постави армията си за сражение!

Ивана. *(въодушевена)*. Битка, сражение! Ахъ, сега е свободна душата ми отъ всички тежки нейни вериги. Въоръжете ся, а азъ прѣзъ туй врѣме ще расподѣля чети тѣ. *(излиза)*.

Карлъ. Послѣдвайте я Ла-Хире! Ахъ безсрамни тѣ, вижъ, че искатъ да ся биятъ прѣдъ врата та на Раймсъ за тѣзи корона!

Дюноа. Ахъ не безпокойте ся, той е послѣдний опитъ на безсилно то лудо отчаяние.

Карлъ. Бургундъ, васъ само не прѣсилвамъ, защо-